

KINOKLUB ZAGREB

S L O M I J E N A F I G U R A

igrani film

ideja i režija: Hrvoje Ježić

scenarij i montaža: Hrvoje Ježić i Milivoj Mlikotin

kamera: Milivoj Mlikotin

interpreti: Lukrecija Jović, Hrvoje Ježić, Puba Malenčić

format: 8 mm, crnobijeli /Ferrania, Agfa, Kodachrome preobratni/

dužina oko 20 minuta /60 m/

Dubrovnik, 1957.

s a d r Ź a j

Ođnekuđ dolazi mlađić u jedan mali primorski turistički gradić. Osjeća se specifična atmosfera stare kulture pretvorene u turističku atrakciju; uske ulice, priljava djeća i turisti, sve to djeluje pomalo romantično i privlačno. Lutajući gradom upozna slučajno jednu djevojku. Sprijatelje se, te ugovore sastanak. U međuvremenu on sretno prijatelja, koji je upravo stigao, ali ga brzo ostavlja, jer mu se žuri na ugovoreni sastanak. Na tom sastanku poklonio joj je malu porculansku figuricu. To se njemu ugodno dojmi, te ga u znak zahvalnosti zagrlji. On on to snvaća drugačije, pa se njegova simpatija prema njoj pretvara u ljubav. Odlaze zajedno na plažu. Ona zaspi na pijesku, a on se otiđe kupati. Dolazi njegov prijatelj, ugleda djevojku, koja je njegova zaručnica, te njini dvoje odlaze. Kada se on vrati iz mora, ne nalazi djevojku, te je traži na sve strane. Žalostan odlazi na mjesto gdje su se prije sastali. Prilazi mu neki dječaćić i preda mu figuricu - njegov poklon djevojci. To je njezin odgovor, kojim se želi ispričati i reći mu, da njihovo poznanstvo u budućnosti ne bi imalo nikakvog smisla. On žalostan i očajan luta gradom, dok konačno umoran ne zaspi pod jednim spomenikom. Ponovo proživljava časove sprovedene s djevojkom, ali u momentu kada razbije figuru buđi se, te razočaran i utučen napušta stari primorski gradić i vraća se odakle je došao.

o s v r t

Približiti se ljudskim osjećajima i izraziti ih na što ekspresivniji način cilj je svake umjetnosti. Ima čitav niz drugih elemenata /idejnost, kulturno-historijski značaj, estetske vrijednosti/, ali ovaj prvi zauzima glavno mjesto, jer se samo od pravog doživljaja može stvoriti umjetničko djelo. Time su se vodili autori pri likom snimanja ovog filma, misleći na put i način, a ne na cilj. Film djeluje pesimistično, ne daje nadu u budućnost. Možda je to odraz današnjeg vremena, u kojemu su ljudi zastrašeni strahotama novog rata. Približiti se tom čovjeku, svakodnevnom i običnom, njegovim patnjama i radostima, prikazati ih bez patetike i stiliziranja, ali s romantikom i sentimentom koje svaki čovjek nosi u sebi, koje su dio njegove realnosti i poetičnosti ljudske duše, cilj je svake umjetnosti, pa tako i filma, bilo profesionalnog ili amaterskog.